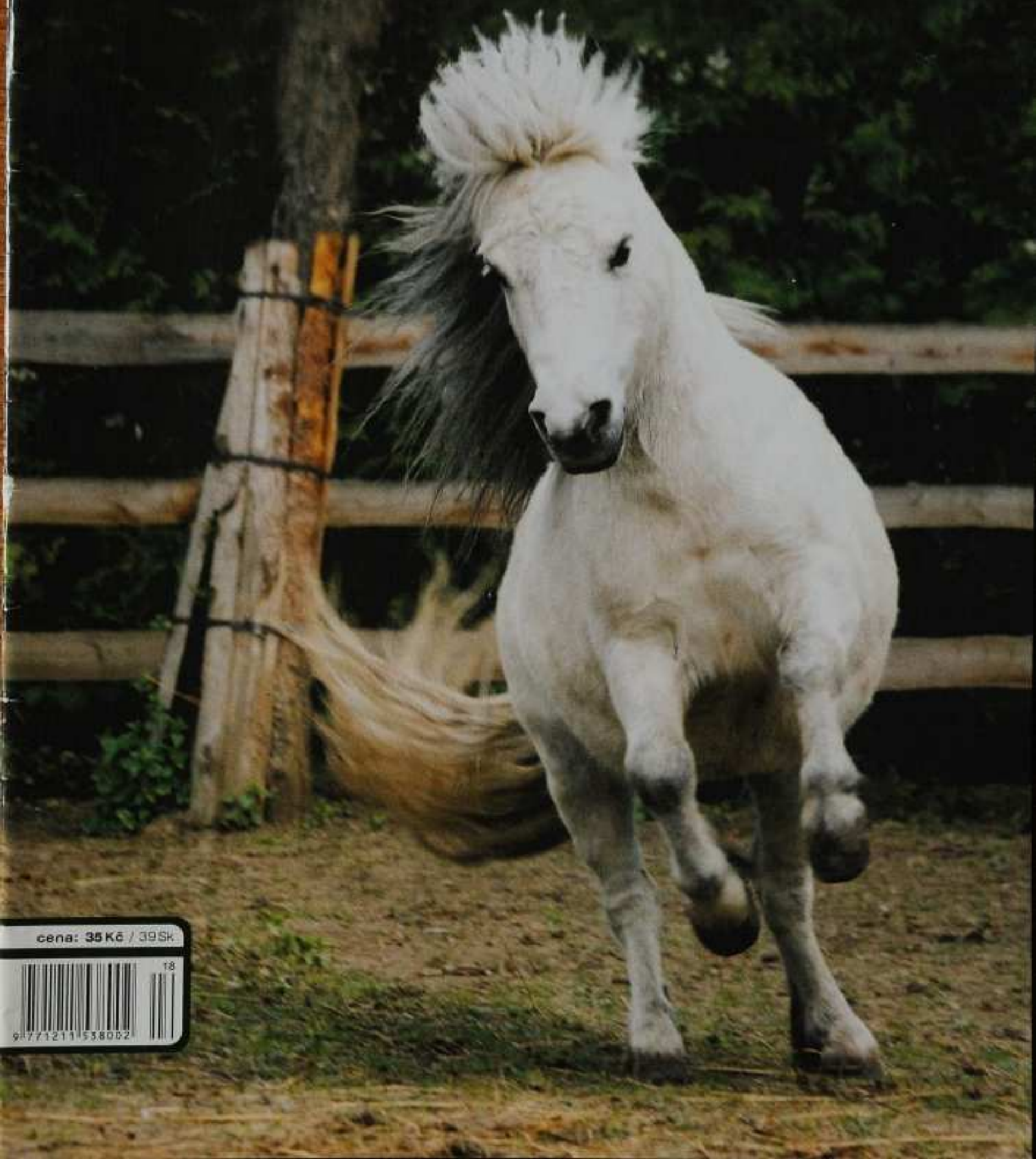

Fauna

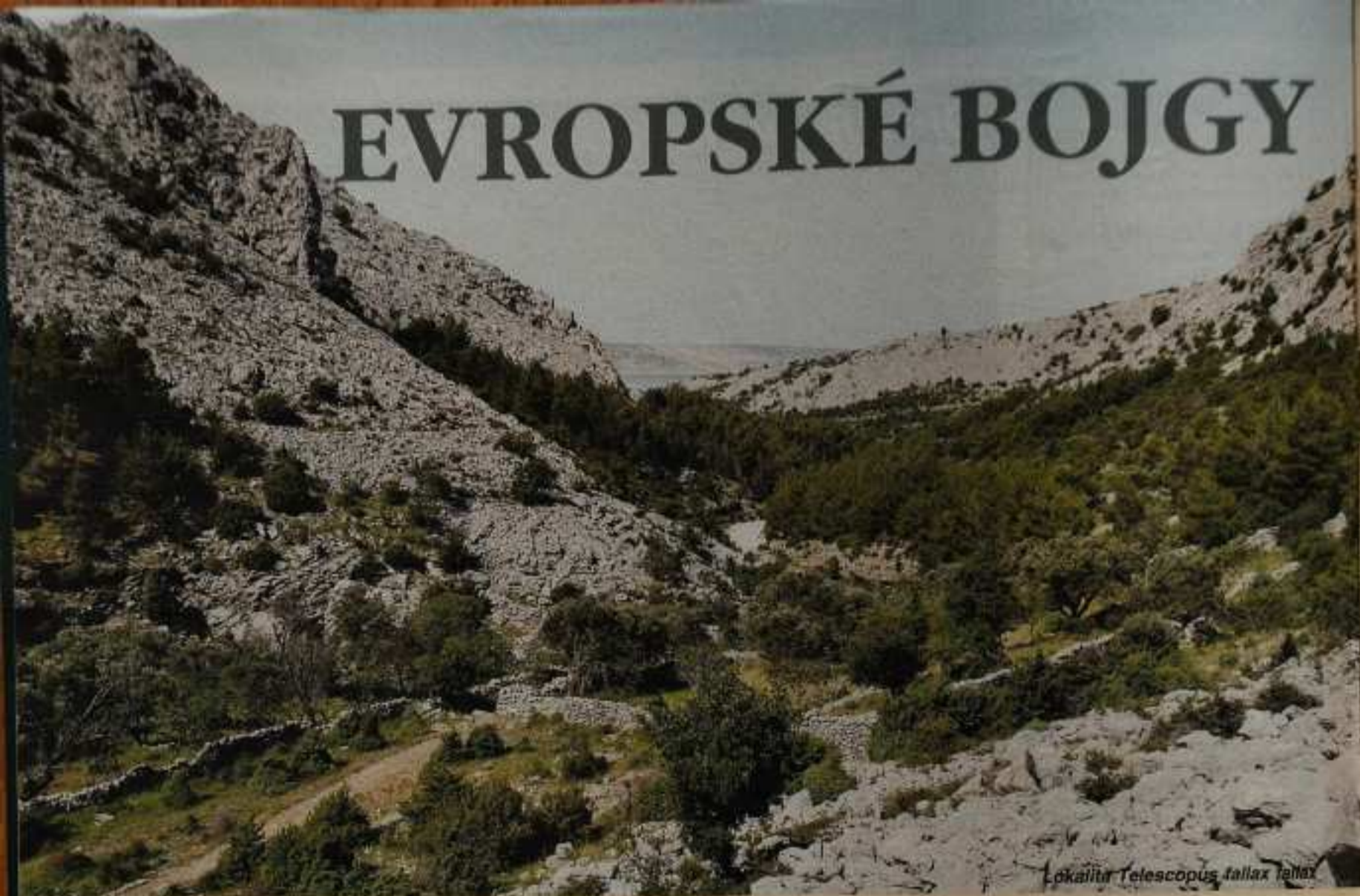
cena: 35 Kč / 39 Sk

18

9 771211 538002

EVROPSKÉ BOJGY

Lokalita *Telescopus fallax fallax*

(dokončení z Fauny 17/2005)

TELESCOPUS FALLAX (Fleischmann, 1831)

Hadi rodu *Telescopus*, který popsal Wagler v roce 1830, jsou ve všech směrech velice zajímavými živočichy. V dnešní době čítá tento rod celkem 12 druhů, kteří se především vyskytují v jihozápadní Asii a v Africe. Ovšem jeden druh se vyskytuje i v jihovýchodní Evropě. Tímto druhem je právě *Telescopus fallax*. Tento velice zajímavý had byl poprvé popsán Fleischmannem v roce 1831. Jako typovou lokalitu pak uvedl Trieste. V různých publika-

cích se setkáme i se staršími synonymy, jako třeba *Coluber vivax* z roku 1826 (Fitzinger) nebo s názvem *Tarbophis fallax* (Fleischmann, 1831). Ovšem jako platný nomenklatorický popis je uznáván popis Fleischmannův z roku 1831.

Hlavatka kočičí někdy též skvrnovka kočičí, jak je česky tato bojga nazývána, dostala své české pojmenování díky svislé oční zornici, která připomíná zornici kočičí, čímž je uzpůsobena především noční aktivitě. Anglicky je pak nazývána Mediterranean Cat Snake.

Tento překrásný had má plochou, širokou hlavu, která je zřetelně odlišena od krku. Hlava má vejčitý tvar. Na hlavě jsou patrné velké oči, ve kterých má, jako jediný evropský had čeledi *Colubridae*, již zmiňovanou šterbinovitou zřetelnici. Tělo je štíhlé a spíš vyšší než širší. Ošupení na těle hlavatky je hladké. Ve středu těla leží 21 až 22 řad dorsálií. Základní zbarvení tohoto hada je světle až tmavě šedé, modrošedé, žlutošedé a někdy může být i lehce načervenalé. Kresbu tvoří podélná řada skoro pravoúhlých černých nebo šedých skvrn na hřbetě s bledšími skvrnami na bocích. Tyto skvrny mohou však i splývat s přiléhajícími. Skvrny mohou tvořit i pásy nebo dokonce částečně či úplně chybět. Hlava je zbarvena podobně jako tělo. Horní strana hlavy je tmavě skvrnitá nebo tečkovaná a většinou nese tři tmavé pruhy. Ventrální strana těla je zbarvena krémově, žlutavě nebo narůžověle. Břicho však může být i porcelánově bílé. Zbarvení břicha je často proseto vzorem tmavších skvrnek, teček nebo čárek. *Telescopus fallax* dosahuje délky nejčastěji kolem 70 až 100 cm, ovšem mohou dorůst i délky kolem 130 cm.

Hlavatka kočičí je rozšířena na Balkánském poloostrově, na mnoha ostrovech východního Středomoří, v Malé Asii a zasahuje až na Kavkaz a do jihozápadní Asie. Na tomto areálu vytváří celkem 6 subspecií:

Telescopus fallax fallax (Fleischmann, 1831)

Telescopus fallax iberus (Eichwald, 1831)

Telescopus fallax intermedius (Gruber, 1974)

Biotoop *Telescopus fallax fallax*

Telescopus fallax multisquamatus

(Wettstein, 1952)

Telescopus fallax pallidus (Stepanek, 1944)

Telescopus fallax syriacus (Boettger, 1889)

Z těchto šesti poddruhů se v Evropě vyskytují čtyři. Jsou to poddruhy *T. f. fallax*, *iberus*, *multisquamatus* a *pallidus*. Areál *Telescopus fallax fallax* zahrnuje území severovýchodní Itálie, pobřeží Chorvatska a přilehlých ostrovů, západní Bosny a Hercegoviny, Černé Hory, Albánie, Makedonie, jižního Bulharska, Řecka a ostrovy Paros, Antiparos, Kalymnos, Samos, Milos, Turlas a Turecka. Osídluje však také ostrov Malta a nepotvrzené údaje pocházejí dokonce z jižního Slovinska. *T. f. iberus* obývá oblast Kavkazu, Dagestánu, Arménie, Gruzie a Ázerbajdžánu. *T. f. multisquamatus* se vyskytuje na ostrově Koufunissi u Kréty a *T. f. pallidus* na ostrovech Kréta, Elasa, Gavdos a Christiana. Poddruhy se od sebe odlišujeme hlavně na základě různých morfologických znaků.

Hlavatka kočičí je druh obývající hlavně suchá a slunná stanoviště. Má ráda kamenité svahy řídké porostlé křovinami, ale také nejrůznější haldy kamení, rozpadlé kamenité zdi, staré a rozpadlé budovy. Nalézt se dá také ve vyschlých říčních korytech. Nejčastěji ji nalezneme pod vhodnými kameny a nebo v rozpadlých zídkách, kde přes den odpočívá. Vyskytuje se v rovinách i pohořích. Její výskyt je často omezen množstvím a vhodností potravy.

Tento druh většinou dává v přírodě přednost suchým a slunným habitatům s řídkou vegetací. Proto i pro hlavatku kočičí zařizujeme menší suchá terária. Vyhovují terária o rozměrech např. 60×40×40 (d×v×š). Jako podklad do terária je nejlepší směs šterkopisku s jílovitou zeminou nebo lesní hrabankou, v poměru 2:1. Do terária je vhodné umístit několik plochých kamenů, ze kterých vytvoříme úkryt a hrubší větev nebo kořen, na kterém hlavatky rády odpočívají. Do terária umísťujeme také menší misku

Detail hlavy samice *Telescopus fallax fallax*

s vodou. Eventuálně můžeme do terária umístit i některé rostliny, např. břečťan. Terárium osvětlujeme a vyhříváme 10–12 hodin denně, pokud je však místnost více vytápěna, postačí terárium postavit na světlé místo. Teplota přes den by se měla pohybovat okolo 28–30 °C, v noci pak jen nepatrně snížíme. Terárium rosíme asi třikrát týdně, nejlépe ráno. Celkově však nádrž udržujeme suchou. Tento druh můžeme chovat společně, ale opět jen přibližně stejně staré jedince.

Rovněž u hlavatky kočičí je pro předpoklad odchovu a celkově dobrého zdravotního stavu nutné zimování. Tento druh v přírodě může zimovat 4 až 6 měsíců, v teráriu postačuje zimování v délce 2 měsíců. Přičemž jedincům z ostrovních populací postačuje zimování v délce jednoho měsíce. Zimujeme v temnu, suchu a klidu při teplotě okolo 10 °C. V krátké době po odzimování následují námluvy a páření. Tato doba trvá asi 3 týdny. V přírodě je to nejčastěji v dubnu. Rozmnožit tento druh v zajetí je velice těžké, problémem není jen náročnost druhu, ale hlavně sestavení páru ze stejné lokality. Pokud se tyto problémy podaří překonat a dojde k úspěšnému spojení, klade samice, nejčastěji v červenci, 4 až 8 bílých vajíček. Vejce inkubujeme nejlépe ve vlhkém vermikulitu. Teplota v inkubátoru by se měla pohybovat okolo 28 °C. Inkubace trvá okolo 55–65 dní. Zajímavé je pozorovat postupné zprůhlednění vajíčka ke konci inkubace, jak popisuje Chmelík (1992). Mláďata po vylihnutí měří okolo 15–20 cm. První ekdyse následuje asi ve 2 týdnu života. Narozené hlavatky kočičí odchováváme odděleně.

Jako potrava v přírodě slouží hlavatkám především nejrůznější ještěři, je však zaznamenána i ophiofágie. Někdy však nepohrdne ani hlodavci či hmyzem. Kořist vyhledává především za soumraku a v noci. Kořist ochromuje slabým jedem, ale i udušením.

Roční samec *Telescopus fallax fallax*

gravitující samička *Macroprotodon cucullatus*

V zajetí podáváme hlavatkám především hlodavce, které někteří jedinci ochotně přijímají. V ohrožení se hlavatky stáčí, syčí a prudce koušou.

Přestože se tento druh v přírodě vyskytuje v oblasti již herpetologicky celkem probádané a jedná se o chovatelsky atraktivního jedince, není u nás téměř chována, o odchovech pak ani nemluvě. Což je určitě velká škoda.

MACROPROTODON CUCULLATUS

(Geoffroy Saint - Hilaire, 1827)

Tento taxonomicky velmi zajímavý druh, poprvé popsal v roce 1827 Geoffroy de Saint - Hilaire, jako *Coluber cucullatus*. Od té doby prošel druh nejrůznějšími taxonomickými změnami. Můžeme se setkat se synonymikou jako *Coronella cucullata* (Günther, 1858), *Lycognathus cucullatus* (Duméril & Bibron, 1854), *Coronella textilis* (Strauch, 1862), *Psammophylax cucullatus* (Jan & Sordelli, 1866) atd., nakonec však byl přeřazen do rodu *Macroprotodon*. V dnešní době však spíše není příliš jasné, jestli je rod *Macroprotodon* monotypický nebo polytypický. V literatuře se setkáme s tím, že rod *Macroprotodon* obsahuje pouze jeden druh a tím je právě *Macroprotodon cucullatus*. Ovšem novější revize, které provedl Carranza et al. (2004) říkají něco jiného. Totiž Carranza uznává v rodě *Macroprotodon* 4 druhy. Těmi jsou *M. cucullatus*, *M. brevis*, *M. mauritanicus* a *M. abubakeri* (Wade, 2001). Přičemž *M. brevis* a *M. mauritanicus* jsou vlastně poddruhy *M. cucullatus*. Mnoho odborníků toto nové členění neuznává a v rodě *Macroprotodon* vidí pouze jeden stávající druh. Pravdou však je, že by se *M. brevis* mohl v budoucnu opravdu stát plnohodnotným druhem.

Česky je tento druh nazýván užovka kapucínská. Své české pojmenování dostala podle tmavé skvrny nacházející se na zátylku, která má často tvar trojúhelníkovité kapuce. Anglický název hada False Smooth Snake, mimo jiné vystihuje hlavně její hladké ošupení těla.

Tento nevelký a nenápadný had má zploštělou hlavu, která je jen mírně odlišena od krku. Má malé oči s vejčitou zřetelností.

Hlava je celkově úzká s nápadně velkým, plochým rostrálním štítkem. Tělo je štíhlé s hladkým ošupením. Zbarvení hřbetní části těla je většinou šedohnědá, žlutohnědá nebo červenohnědá. Šiji těla je většinou tmavý obojek, který může přecházet až na horní stranu hlavy. Existují však, i když vzácně, tzv. „černoohlavé formy“, které mají svrchní část hlavy zbarvenou černě, bez skvrny v záhlaví. Po celé délce těla se táhne řada se třemi nebo pěti podélnými řadami skvrn. Zbarvením často připomíná hady rodu *Coronella*. Od těch se však liší soliditou hlavy. Charakteristickým znakem je velký šestý horní labiální štítek, který dosahuje úplně nebo skoro až po štítek parietální. Břicho tohoto hada je zbarveno žlutavě, růžově nebo červenavě s černými příčnými skvrnkami, tvořící šachovitý vzorek, nebo s podélnými proužky. Užovka kapucínská dosahuje celkové délky 40 až 50 cm, maximálně 65 cm.

Tento druh obývá oblast od jihu Pyrenejského poloostrova, přes severní Afriku až po Izrael. Pokud nebudeme brát v úvahu taxonomické změny v druhu tak *Macroprotodon cucullatus* na tomto území vytváří celkem čtyři poddruhy:

Macroprotodon cucullatus cucullatus (Geoffroy, 1827)

Macroprotodon cucullatus brevis (Günther, 1862)

Macroprotodon cucullatus mauritanicus (Guichenot, 1850)

Macroprotodon cucullatus ibericus (Busack & McCoy, 1990)

Nominotypický poddruh *M. c. cucullatus* je rozšířen v oblasti středního a jižního Alžírsko, Tuniska, severní Libye, severního Egypta, až po Izrael. Vyskytuje se rovněž na Baleárských ostrovech a ostrovech Lampedusa a Galik. Subspecie *M. c. brevis* se vyskytuje na jihu Španělska a Portugalska, na Baleárách a v západním a středním Maroku. Poddruh *M. c. mauritanicus* obývá oblast východního Maroka, severní Mauritanie, severozápadního Alžírsko a severního Tuniska. Dokonce se vyskytuje na ostrově Lampedusa a na Baleárách. Poslední, taxonomicky celkem mladý poddruh *M. c. ibericus*, se vyskytuje na jihozápadě Pyrenejského poloostrova.

I tento druh, stejně jako předchozí dva druhy, je představitelem suchých a kamenitých území. Užovka kapucínská se především nalézá na vyhřátých hromadách kamení, na starých zdech často porostlých křovinami. Vyskytuje se i ve světlých lesích. Nalézt se dá také na zemědělsky obdělávaných plochách, jako vinnicích, v olivových hájích, na okrajích polí apod. Vyskytuje se jak v nížině tak i v pahorkatině.

Při zařizování terária pro chov těchto hadů, budeme vycházet z biotopu, který druh obývá ve volné přírodě. K chovu postačuje malé terárium o rozměrech např. 50×30×40 (d×v×š). Jako podklad zvolíme nejlépe směs šterkopísku s rašelinou a rozdrčenou kůrou. Nádrž vybavíme několika plochými kameny, menší kůrou, která bude chovancům sloužit jako úkryt a hrubší větví nebo kořenem. Důležité je, aby „macroprotodoni“ měli dostatek tmavých úkrytů. Do terária rovněž umístíme menší misku na vodu. Potřebují na světle stojící terárium nebo osvětlování 10–12 hodin denně. Teplota v teráriu by se měla pohybovat okolo 26 až 30 °C, přes den s nočním poklesem až na hodnoty kolem 20 °C. Terárium téměř nerostíme. Jen v období před svlékáním hada je vhodné terárium lehce porosit. Tento druh je možné chovat pohromadě, avšak osobně upřednostňuji chov oddělený.

Tento druh je rovněž vhodné zimovat. Bez něj hadi často chřadnou a samozřejmě se ani nerozmnožují. Zimování by mělo probíhat v temnu a chladu při teplotě kolem 12–15 °C. Délka zimování by měla být alespoň jeden měsíc. V přírodě tento druh zimuje 4 až 6 měsíců (Gruber, 1989). Po zimování následuje krátké období rozmnožování. Ve volné přírodě období rozmnožování probíhá nejčastěji v květnu, v zajetí pak podle ukončení zimování.

Páření probíhá skrytě, často v podvečerních hodinách. Pokud máme sestaven pár nebo skupinku zvířat pocházejících ze stejné oblasti, nečiní rozmnožení těžkosti. Odpáření samice jsou gravidní zhruba měsíc a půl, poté kladou snůšku 3 až 7 vajec. Nejčastěji je to v červnu nebo červenci. Vejce inkubujeme na vlhkém rašelínku nebo vermikulitu při teplotě okolo 28 °C. Mláďata se líhnou přibližně po 50 až 60 dnech. Po vylíhnutí měří okolo 15-17 cm a jsou zbarvena podobně jako dospělí jedinci. Odchov v zajetí se již několikrát podařil (Kocourek, 1998). Mladé užovky kapucínské odchováme odděleně. Pohlavně dospívají zhruba po dvou až třech letech.

Přirozenou potravou *Macroprotodon cucullatus* ve volné přírodě jsou hlavně ještěři. Přesněji však nejrůznější ještěrky a gekoni. Proto je jedince v zajetí tak těžké krmit potravou složenou především z hlodavců. Ovšem jsou jedinci, kteří až překvapivě berou v zajetí ještě neosrstěná mláďata myši (Vlček, 1992). Většinou je však nutné násilné krmení. Někteří jedinci vykazují i ophiofágní sklony. Potravu loví nejčastěji za soumraku a v noci. Kořist polyká živou, částečně ochromenou jeho slabým jedem.

Ještě v nedávné době byl tento druh nabízen celkem ve velkém množství. Ovšem v poslední době je situace úplně jiná. Příčinou, proč se *Macroprotodon cucullatus* již téměř nechová, není jen jeho relativní chovatelská náročnost, zapříčiněná především potravní specializací, ale i důvod, že teraristé dají často přednost chovu jiných, vzácnějších a chovatelsky zajímavějších druhů, ne tak náročných, které se dají sehnat mnohem lépe a rychleji.

Všechny tři výše popisované druhy patří mezi hady s tzv. opisthoglyfním typem chrupu. To znamená, že jsou vybaveny rýhovanými zuby, které však nejsou umístěny v přední části tlamy jako u *Viperidae*, ale v zadní části horní čelisti. A tímto se právě odlišují od užovek, se kterými jsou některé druhy vzhledově podobné. Jedové zuby stojí v čelisti buď osamoceně nebo po několika v řadě za sebou na každé straně čelisti. Na přední straně se pak nachází žlábkem nebo rýha. Před rýhovanými zuby se nachází normální aglyfní chrup, který je od zvětšených maxilárních zubů zpravidla oddělen mezerou. Orgánem, který produkuje toxin je tzv. Duvernoyova žláza, která je součástí žlázy slinné. Jedový kanálek pak vede jed na kořen rýhovaného zubu. Jed se při zakousnutí dostává rýhou až do rány. I přesto, že jsou jedové zuby umístěny až v zadní části čelisti, patří bojgy mezi jedny z nejlepších lovců s velmi účinným jedovým aparátem.

Co se týče jedovatosti evropských bojg, tak ani jeden druh nemůže svým jedem nijak zvlášť ohrozit zdraví člověka. Oba malé

druhy *Telescopus fallax* a *Macroprotodon cucullatus* nemají dostatečně velkou tlamu, aby dokázaly kousnout tak, že dojde ke kontaktu jedových zubů a kůže. Ovšem jakmile se zakousnou, tak často nepouštějí a snaží se živýkavými pohyby dostat až k jedovým zubům. Při živýkavém pokousání „teleskopkou“ či „macroprotodonem“ jsem pozoroval jen lehké pálení a zarudnutí v okolí místa kousnutí. Toto však během několika minut ustoupilo. Také *Malpolon monpessulanus*, který však kouše již mnohem citelněji, není většinou schopný zasáhnout kořist nebo útočníka svými jedovými zuby. Spíše jen chňapne a zase se rychle vrací zpět, což pro otravu nestačí. Větší dojem způsobuje jeho hlasité syčení. Při opravdovém kousnutí však může k otravě dojít. Otrava se může projevit edémem a zarudnutím pokousané části končetiny, zvýšenou teplotou a zvracením. Většinou se však jedná o lehké otravy, které po několika hodinách zmizí. Ani při pokousání tímto druhem jsem nepocítoval nic víc než slabý otok a zarudnutí. Obojí zmizelo do třiceti minut.

Z celkového hlediska existují i velmi nebezpečné druhy bojg. V Africe žije velmi jedovatá bojga *Dispholidus typus*, která např. zavinila smrt celosvětově uznávaného herpetologa, profesora Karla Pattersona Schmidta. Smrt nastala po 24 hodinách. Karl Schmidt sepsal v posledních hodinách svého života podrobnou zprávu o průběhu otravy. Nebezpečná bojga je také *Thelotornis kirilandi* a za určitých okolností také druh *Boiga dendrophila*.

Evropské bojgy jsou rozhodně krásnými a atraktivními chovanci, ale díky své relativní chovatelské náročnosti bych je doporučil jen zkušenějším a hlavně trpělivým chovatelům, protože trpělivosti je při chovu nejen evropských bojg opravdu potřeba.

Literatura:

Brodmann, P., 1987: Die Giftschlangen Europas und Gattung Viper in Afrika und Asien, Kümmerly & Frey, Bern
 Cerha, V., Kocián, M., 2001: Užovky, Polaris, Frenštát p. R.
 Diesener, G., Reichholf, J., 1997: Obojživelníci a Plazi, Ikar, Praha

Chmelík, P., 1992: K biologii rozmnožování užovky *Telescopus fallax*. Akvárium Terárium, 35 (3): 34 - 36.

Kocourek, I., 1998: Marocká bojga *Macroprotodon cucullatus* v teráriu, Akvárium Terárium, 41 (4): 57 - 59

Vlček, P., 1992: Nejmenší bojga Evropy. Akvárium Terárium, 35 (11): 26-28.

<http://www.embl-heidelberg.de/~uetz/LivingReptiles.html>

text a foto: Daniel Jablonski

ni, vitální. Cena 250 za kus. Snadný chov, vhodné pro začátečníky. Pošta vlakem. SMS, ozvu se. Tel.: 777 671 987.

Elaphe obsoleta guardavivtra 1,1, stáří 8 let, pravidelný odchov. Rodinné důvody - cena dohodou. Tel.: 605 149 890. Kraj: H.

Elaphe vulpina a **Elaphe schrencki** - NZ 8/05. E-mail: guti@centrum.cz. Tel.: 777 686 957. Kraj: H.

Epicrates cenchria cenchria NZ 8/05 2300 Kč. Tel.: 732 509 742. Kraj: H.

Epicrates cenchria cenchria, NZ 2005, 2500 Kč/ks, 10 a více ks 2200 Kč/ks. Mendl, Jihlava. Tel.: 602 728 536. Kraj: J.

Epicrates cenchria maurus nar. 10/2004. Cena dohodou. Osobní odběr. Tel.: 601 598 540, 721 243 592. Kraj: T.

Eublepharis macularis žlutou formu a dále Anolis noční a Anolis barcoso - vše loňská a letošní mláďata. Ladislav Dražán, Wlesov 19, 180 00 Praha 8 - Troja. Kraj: A.

Gekko vittatus NZ 2002 a 200 Kč, Paroedura pictus NZ 2005 a 100 Kč. Koupím samice Paroedury pictus. Tel.: 385 521 611, Kraj: C.

Gekkon nocturnus, 1 rok starý, samec. Cena dohodou. Tel.: 607 927 409, 257 721 894.

Gekkon obrovský 1 samec + 2 samice i s teráriem. Cena 1800 Kč. Dále prodám 1 vitální terárium. Cena dohodou. Rušim chov. Tel.: 732 250 967. Kraj: Z.

Gekkon nocturnus - E. maculatus NZ 6, 7, 8/05,

300 Kč/kus, při odběru 4 ks 1000 Kč. Mláďata od dvou nepřibuzných skupin. Dále obojživelníci, brouci, švábi, gekon Lepidodactylus lugubris. Tel.: 596 425 422, 604 724 706. Kraj: T.

Gloydius saxatilis 1500 Kč, Elaphe guttata albino 500 Kč, Elaphe schrencki schrencki 550 Kč vše NZ 8/05. Možná vzhledem za Běls, Vipers, Böhrops, Zašlu. ČD. Bředav. E-mail: daboia@centrum.cz. Tel.: 606 515 895. Kraj: B.

Hroznýš královský 2 m, 5 let, samice, vhodná k chovu. Cena dohodou. Tel.: 494 821 452, 608 946 601 po 18. hod. Kraj: H.

Hroznýš královský - mláďata 05/05. Krásná, žlutá 50-60 cm, 900 Kč. Tel.: 604 966 072, 777 316 662. Kraj: B.

Hroznýš královský 1 m, 1200 Kč. Dále mendl velikost a 1000 Kč. Eucorpus carpathus 70 Kč. Mesobuthus gibbosus 90 Kč, užovka červenou 300 Kč. Okr. Chrudim. Tel.: 608 177 413. Kraj: E.

Hroznýš královský samice i samce stáří 5 let, pěkný pár, již má mláďata, cena za pár 7000 Kč. Tel.: 606 313 254. Kraj: T.

Hroznýš královský NZ 8/05, super stav. Cena za kus 900 Kč. Tel.: 604 997 236 nebo 732 386 454. Kraj: T.

Chameleon jemenský - 1,1 NZ 04 chovní, cena 1000 Kč kus. Možná i SMS. Tel.: 736 128 812. Kraj: T.

Chameleon jemenský 1,0 NZ 5/05. Jeseník. Tel.: 602 950 555, 603 379 945. Kraj: M.

Chameleon jemenský NZ 7/05 více kusů - levně. Jeseník. Tel.: 602 950 555, 603 379 945. Kraj: M.

Kajman 2 ks, cena 2500 Kč ks, 65-70 cm, při odběru obou zůstane. Ch. jemenský - anolis - 5 ks skupka. Tel.: 728 278 185.

Korálovka Lamprolepis anama blan - 2,0 NZ 8/04 a 900 Kč a 0,1 NZ 8/03-1500 Kč. Vše sam. přím potravy. Tel.: 721 870 195, 417 608 338, 417 576 352.

Korálovky L. mex. 1,0 NZ 5/04 0,2 NZ 8/04 L. a. a. 0,1 NZ 6/04 L. p. w. 0,1 NZ 5/04 L. t. archív 1,0 NZ 7/03 L. t. honduras, 1,1 NZ 7/00 (barvené s černými kr. L. p. Kholobch, 1,0 NZ 5/99 L. t. s. NZ 9/05 2 ks. Tel.: 777 342 928. Kraj: U.

Korálovky Lampic. mex. green NZ 7/05. Jeseník. Tel.: 602 950 555, 603 379 945. Kraj: M.

Korálovky NZ 7-8/05: Aterea altera 1500, Andrasiana 300, Campbelli bílé proužky 1000, apricot 1500, orose 2500, albino nasoni 3500, albino rufy 500 a později další. Tel.: 257 721 482. Kraj: S.

Krajta pestrá 1,1 NZ 2000, krajta pestrá 1,1 NZ 2004. Rodinné důvody. Tel.: 774 257 755. Kraj: T.

Krajtu královskou - loňská mláďata, samostatně přijímá potravu. Prodám včetně nového ocelokovového terária. Cena 2500 Kč. Tel.: 791 815 298. Kraj: H.

Krajtu královskou 1,0 NZ 98, délka 110 cm. Cena 2000 Kč. Tel.: 736 625 758. Kraj: B.

Krajty královské - mláďata, vl. odchov 05.

Pěkná, samostatně žeroucí. Gekončky noční - mláďata a koupím žlutého samce n. vym. za žlutou roční samici. Tel.: 604 927 261.

Krajty královské 1,2 NZ 2001, chovní skupina. Cena 6000 Kč. Dále Testudo hemanni 1,1 NZ 1999. Cena 3000 Kč. Tel.: 723 355 558. Kraj: U.

ZOO TRHY PLZEŇ

PRODEJ
NÁKUP
VÝMĚNA

TERARIJNÍ ZVÍŘATA
EXOTICKÉ ROSTLINY
KRMIVA
CHOVATELSKÉ POMŮCKY
LITERATURA

**K.D. J.A.S. Jablonského ul.39
PLZEŇ - SLOVANY**

sobota 09:00 - 12:00 hodin
1. 10., 5. 11. a 3. 12. 2005

Prodávající _____ 08:00 - 09:00 hodin
Stůl _____ 150 Kč

INFO a REZERVACE:
p. Břiza, tel.: 777 578 676
www.zweb.cz/borse